

NEWSLETTER

Volume 10, Issue 3

ISSN 2362-0099

JULY-SEPTEMBER 2015

INSIDE

CSHR News and Events

Page 1-7

Information Ongoing Projects

Page 8-9

Creativity Unleashed

Page 10-14

Educational Programmes

Page 15

Information

Page 16

VISION

To create a nation with a rights consciousness in which the dignity and rights of all people are respected

MISSION

To be a centre of excellence for human rights education and research using a multidisciplinary approach

Inauguration of the Masters Degree Programme on Human Rights and Democratisation (MHRD) - Local 2015

The inauguration of the Masters Degree Programme on Human Rights and Democratisation (MHRD) – Local, was held on 20th August 2015 at the Senate Hall, University of Colombo.

This is the second batch of

students who will follow the Local Masters at the University of Colombo.

Prof Jayadeva Uyangoda, former Head of the Department of Political Science and Public Policy, University of

Colombo, was the Keynote Speaker at this event. In addition, the Vice Chancellor of the University of Colombo, teaching staff of the Faculty of Law, teaching staff of MHRD programme and CSHR staff also participated.

The students enrolled in this intake are from diverse backgrounds, including legal, academic, banking, theology, military and NGOs.

Keynote Speech delivered by Professor Jayadeva Uyangoda at the inauguration of the MHRD Programme, CSHR, University of Colombo

Speech delivered by Senior Professor Jayadeva Uyangoda, Department of Political Science and Public Policy, Faculty of Arts, University of Colombo

Celebrating the Idea of Democracy in a Year of Elections

In this talk, I want to celebrate the idea of democracy. In its popular meaning, democracy refers to the rule of the *demos*, *demos* being the Greek word for people. This year in Sri Lanka, we have had two crucial moments – one in January and the second just the other day [17th of August] – in which *demos* were called upon to provide both authority and legitimacy to their rulers to rule over them for a limited period of time. In the January moment, Sri Lankan *demos* opted for change. In the August moment, they re-affirmed their commitment

to the continuity of change with moderate political forces in the country, in the North as well as the South.

Periodic and free authorization of political power for the rulers by the ruled is perhaps the most profoundly political idea of democracy. *Demos* do it not as subjects, but as free, autonomous and sovereign citizens, possessing, as claimed in political theory, the ultimate political power. With all its faults, limitations, distortions, and aberrations due to its being abused, the magic, or aesthetics, or even the seductive appeal, of democracy as a political idea lies in this particular fact. In human history, there are

perhaps only four secular normative ideals to which millions of people have even been willing to sacrifice their lives. They are freedom, justice, dignity, and equality. They are in one way or another intimately connected with the vision and promise of democracy.

Modern democracy is an European invention. Historically, the idea of democracy had existed in elementary forms in many other societies as well. Village administration in many early agrarian societies may have had forms of collective decision-making based on such democratic principles as consultation, majority rule, and consensus. However, it is in Europe that democracy as we know it today evolved into a full-blown conceptual, philosophical and institutional paradigm. It has evolved in Europe through two historical forms: direct

democracy of the classical Greece and the representative democracy of the post-17th century Europe. By modern democracy, we mean the representative form of democracy, which has also been described as ‘parliamentary democracy,’ ‘electoral democracy,’ and ‘liberal democracy.’ Representative, parliamentary and electoral democracy is the form in which the modern political order in most countries in the world is organized today. Democracy is also being viewed as the most desirable form of political order for any society – industrialized, non-industrialized, Western, non-Western, developed, under-developed, capitalist, post-socialist etc.

Meanwhile, the idea of democracy has also been a part of our everyday common sense. Many of us are democrats, or want to be democrats, if not good

democrats or even better democrats. We have this democratic desire not because we have mastered the political theory of democracy, but because democracy is an essential component of our political imagination, our political habits, our political choices, our individual self as much as it is in our social being. At the same time, we instinctively know that we have anti-democratic cells as well in our blood. At home, in the workplace and in the classroom, many of us display, knowingly or unknowingly, our authoritarian and autocratic impulses. It is only with an acute consciousness of the values of democracy can we tame the undemocratic impulses in our social life. In other words, democracy is perhaps the only secular ideology that function as a check on the innate capacity we as human beings possess to be oppressive, autocratic and tyrannical in our personal and social relations. Socialism does not do that. Not nationalism either. They in fact encourage aggression and unlimited possession of power. Next to democracy, religion is the other source that controls our moderation, is the most

influential check on the excesses that we are prone to commit as individuals. Democracy, on the other hand, constitutes a secular paradigm of restraint against the excessive and abusive use of power, political as well as personal. It is a restraint on power which, more often than not, is liable to be used for oppressive and tyrannical goals. The point I wish to highlight here is that democracy is the most important secular principle that makes restraint, moderation, and equanimity virtues, and indeed key constitutive features of our modern self

Democracy is an essential dimension of our political self as well. Our societies are located thousands of miles away from Europe where democracy has historically evolved. Even then, our contemporary political institutions, practices and beliefs are largely shaped by two traditions of modern democracy. They are liberal democracy and social democracy, both evolved in Europe. Elements of liberal democracy entered Sri Lanka's political institutions and practices during the early 20th century and took a definitive form in the early

1930s. From liberal democracy, we inherited the principle of popular sovereignty along with universal franchise, representative government, free and fair elections, rule of law, universal rights, procedural justice, and accountable government with legally defined limits to power. Our transition to a post-colony in 1947-48 was indeed marked by the constitutionalisation and institutionalisation of these key principles of modern liberal democratic politics.

From social democracy, we learned that liberal democracy by itself was not adequate to address deep social inequalities arising out of economic inequalities inherent in capitalism. In fact, liberal democracy was the political creed of free-market capitalism. Its belief in the efficacy of the market mechanism in allocating resources equally among all came to be belied by its blindness to the injustices of unequal distribution of wealth, resources and opportunities. The ideology of social democracy emerged in the industrial Europe during the second half of the 19th century to redress this fundamental shortcoming of

liberal democracy. It advocated state intervention, wherever necessary, in order to assist those social groups – whose social and individual fate Charles Dickens and Victor Hugo described with sympathy and anger in their novels -- that were left behind and ignored by the market mechanism under capitalism. In Sri Lanka, the social democratic argument began to evolve in the mid-1930s, more or less simultaneously with the liberal democratic argument. It, interestingly, is an outcome of the left-socialist agenda in Sri Lanka. Sri Lanka's social democratic ideology evolved in the form of the ideology of social welfarism. Despite, and perhaps because of, recent stress on neo-liberal economic reforms, social democratic expectations continue to be an important component of the political imaginary of our society.

Meanwhile, why is it that we get so excited about elections, celebrate elections as public spectacles, and vote at elections almost as a religious duty though it is actually a secular, civic duty? There can be many reasons, but one plausible reason is that democracy has

become an essential dimension of our understanding of the world and a defining factor of our individual and collective self as 'moderns.' As moderns, we know that we the demos are the ultimate repository of political power. We also have the keen awareness that an election is our rare moment to assert our authority as citizens. What we do at an election is something that was unimaginable during pre-modern times: authorizing a political party or a coalition of parties to exercise political power on behalf of us, but subject to conditions. It is the moment that we citizens as voters become conscious of the fact that without our authorizing, no organized body of professional politicians can call, or become themselves, 'rulers' or the government. Perhaps, the fundamental criterion of demarcation between the democratic and all non-democratic political systems lays in the answer to the question: how, and from where, do the rulers obtain the authority to govern. Democracy's answer is, it is the people who constitute the sole source of political power.

Most of the countries in the

world today have institutionalized this idea of people as the sole source of political power, but occurred mostly only during the second half of the last century. England, France and the United States are among the countries that developed their political and constitutional orders much earlier than other countries – England after 1688, France after 1789 and America after 1776. These European powers which had democratic political orders at home did not replicate their democratic rule in societies that were parts of their colonial empires. It is a historical irony that, for example, democratic Britain ran its global empire in Asia, Africa, America and the Caribbean not setting up democratic political orders in any of the colonies. All the colonies were administered by governors or viceroys who were military-bureaucratic autocrats.

The democratic idea that people are the sole source of political power has other connotations that have a resonance with some of the major themes in Sri Lanka's contemporary political debate as well. It tells us that political power is a limited resource available to

professional politicians and that its sole objective is public good, and not private gain. The thesis that political power is a limited resource was developed in the 17th century in the social contract tradition of liberal political philosophy. John Locke, an English political philosopher, was the first to develop the thesis of democracy as limited government. Locke lived in an Europe which saw the transition of politics and the state from feudal autocracy to early forms of representative democracy.

As an early liberal, Locke articulated the classical liberal suspicion of unlimited political power as a resource that can be abused by the rulers to deny liberty and freedom of the people. Classical liberals believed, against the historical experience of European feudal autocracies, that unless restrained and made conditional, political power could lead to tyranny. Locke's democratic theory of limited government thus advanced the thesis that governmental power is a trusteeship, assigned to the rulers by the ruled, the people, on a condition. That is, the government is obliged to protect the life, liberty and

property of the governed. It is a contractual obligation the violation of which should lead to the people, who are sovereign, recalling their rulers. In the Locke an notion of limited government, the government's powers are limited by the rulers' contractual obligations to the people as well as the limited term of office for which the government gets authorization from the governed. The democratic theory of periodic elections and the limits to the term of office of government are essentially grounded on this principle that political power is a limited resource. Sri Lanka's contemporary debate on reducing the powers of the executive branch of the state and re-empowering the legislature echoes this classical liberal doctrine that political power is not an unlimited resource available to rulers.

Politics as public good is rooted in an older and more ancient tradition, the republican ideal of politics developed in the classical Hellenic world. A key principle of Hellenic, or Greek, tradition of politics was the view that the state was an association, the human association, aimed at

the common good. Common good in classical as well as medieval philosophy referred to goals of social and political life that can be shared by, and beneficial to, all members of society. Justice, security, welfare, and good life were the 'common good' that political philosophers as he shared goals to political office is also derived from this notion of common good that has now been embedded in the expectations of democratic politics. Why do we get so outraged when we hear stories of politicians turning politics into a money-making enterprise, or public official misusing their office to get themselves enriched? It is not because we have read philosophical treatises on ethical governance, but because we instinctively believe separation of the public good and private gain is essential virtue of public life. That is a fundamental ethical value that democracy upholds and promotes. Sri Lanka's latest political concept *yahapalanaya*, resonates with this democratic ideal of common good.

In the historical evolution of democracy, we can also see that it has been a travelling, or migratory, concept. Born

in Europe, it has travelled across the globe. In its global travel, there are two very significant developments to which the idea of democracy has been subjected. The first is the appropriation of it by subordinate, marginalized and disempowered social groups as a medium of social and political emancipation. The second is the adaptation of democracy to local social and cultural conditions.

To illustrate the first, we can take Sri Lanka's own historical example. Sri Lanka began to experience a limited measure of political democracy in the second decade of the twentieth century when the colonial rulers introduced to the island limited franchise. When a proposal came in the mid-1920s to widen the franchise and to expand the framework of representative democracy, the reactions from local groups was fascinating. As many of us know, the elite, who had dominated what has been described as our 'national movement' at the time, strongly objected to the extension of the franchise beyond the educated, wealthy and propertied men. They were particularly opposed to women being given franchise rights.

However, as I discovered sometime ago when I went through original archival documents of the Donoughmore Commission, there were three constituencies who passionately campaigned for universal adult franchise – women's associations, labour unions and associations of oppressed caste groups in both Sinhalese and Tami societies. Those who wanted the expansion of democracy were those who were oppressed, marginalised and excluded from power. For them, the extension of democracy was a qualitatively new step towards political and social emancipation. This was not unique to colonial Sri Lanka. Even in Britain, the extension of democracy by extending voting rights to the working class and women, was largely an outcome of the struggles by trade unions and the women's movement. The emancipatory potential of democracy has historically been realized first by those excluded from power. That is why the capitalist class too waged civil war against the feudal monarchy in Europe demanding democracy. Thus, historically, modern democracy has been a

weapon of the oppressed for emancipation.

However, democracy has also lent itself to transformations that have blunted its emancipatory edge. This happened when the democracy came to be identified with political power and the state. When it became an instrument in the hands of those who hold economic, social and political power, democracy's emancipatory mission was turned upside down. The evolution of the liberal democratic state in Europe was also the story of this process of de-radicalization of democracy. Deradicalised and attached to the structures of state power, democracy lost its substance, but carried its form. This is what political theory describes as 'procedural democracy.'

Procedural democracy is associated with the liberal state. Its basic premise is that since the liberal state protects the rights of citizens through institutions and procedures within a framework of rule of law, negative rights, and free elections, citizens are not required to engage with the state as active citizens. Procedural democracy anticipates passive citizens, because when procedures

and institutions are in place, there is no reason for citizens to organize and mobilize themselves, to demand, to agitate, and to resist. The idea of substantive democracy challenges this view of minimalist democracy and tries to retrieve some of the radical potential of democratic politics. While procedural democracy views democracy top down, from the point of view of the liberal state, substantive democracy views democracy from below, from the point of view of citizens who need more democracy to fulfill their entitlements as citizens. It brings democracy to the substance of good life not only of individuals but also of social groups as well -- such as social classes, ethnic communities and women -- raising questions about social inequalities, group rights, injustices arising out of unequal distribution of power, and group discrimination.

I want to conclude my talk by using this procedural-substantive divide about democracy to highlight an interesting discovery a group of South Asian researchers made about democracy in South Asia. This group of researchers, of which I was also a member, did a South

Asia-wide study on the state of democracy in the region. This was in 2004-2005. The study was later published as *State of Democracy in South Asia* (2006).

One of our research objectives was to find out what had happened to the concept of democracy after it travelled to South Asia from Europe. One key question we explored in this research was: what particular meaning has South Asia accorded to democracy having appropriated it? Our assumption in this exploration was this: although it originated in Europe, the idea of democracy has entered and deeply embedded in our cultures and therefore it has not remained European as such. Indigenous cultures usually have the capacity to appropriate, tame and even re-define things that are originally foreign.

What has been the effect of South Asian cultures and societies having appropriated the idea of democracy on the very idea of democracy? We found that all South Asian societies define democracy more in substantive terms, while retaining its procedural imprint. As the study showed, parallel to the procedural meanings, the

ordinary people associate democracy with the idea of people's rule, political freedom, equality of outcomes and community rights. The most common meaning that the South Asians have with the idea of democracy is 'freedom.' They understand freedom, not in the classical liberal sense of negative freedom -- 'absence of constraints' by the state or society --, but as a goal to be achieved through the provision of public goods by the state. Similarly, the idea of equality, central to the concept of democracy, has undergone a change in South Asia. It is no longer views as formal political equality, as in the liberal democratic political theory. Its meaning has been expanded to include socio-economic equality, dignity, and access to material well-being that guarantee basic necessities of life. The idea of rights has also undergone a change in South Asia. South Asians have shifted the principal locus of rights from the individual to the community. This shift from the individual to the community also carries the risk of majoritarian democracy.

One of the most important findings, that is particularly relevant to Sri Lanka, is that

people in South Asia have greater trust in periodic elections, rather than political institutions, as the most effective means of ensuring democratic governance. Elections, according to the perception of the people, are the mechanism that ensures 'popular control' the process of government. Thus, ordinary people's experience reflects what we political theorists call the 'decay and crisis of democratic institutions.' Thus, in South Asian popular understanding of democracy, the idea of popular control takes clear precedence over other institutional mechanisms. They show more trust in 'periodic elections' than political parties.

Now, let me conclude by saying that democracy in Sri Lanka has resilience because it has been appropriated, and given new meanings and significance to by the ordinary people. They have re-worked a formal, textbook and culturally idea to reflect their own socio-economic and cultural conditions, but retaining and re-affirming the magical essence of it -- its emancipatory and transformative potential.

20 August, 2015

Combined Inauguration of the Distance Learning Diploma in Human Rights and Democracy (DLD HRD) & Advanced Training Programmes (ATPs) in Human Rights

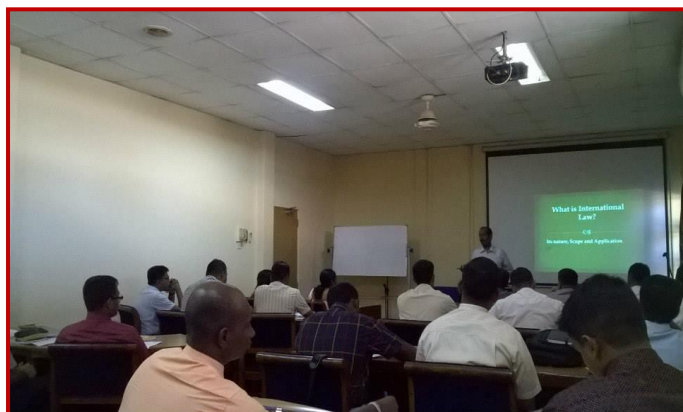
Combined Inauguration of the Distance Learning Diploma in Human Rights and Democracy (DLD HRD) and the Advanced Training Programmes (ATPs) in Human Rights were held on 29th July 2015 at Law Faculty, University of Colombo. Ms Indira Nanayakkara, Dean, Faculty

of Law, University of Colombo was the Guest of Honour. CSHR's Acting Director, Acting Deputy Director, and Staff together with the DLD and ATP

students participated.

The students consist of those who are employed in government and non-governmental organisations; undergraduates and the general public.

Human Rights Awareness Programme for Junior Commanders

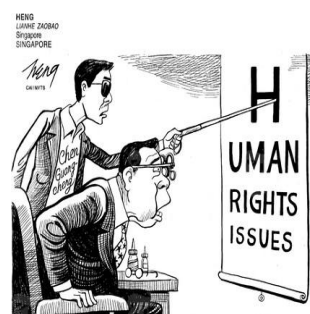

Three Day programmes on International Humanitarian Law and Human Rights conducted for Junior Commanding Officers of Air Force as a component of their Management Module.

CSHR conducts 3 programmes per year for the Air Force.

The second programme for the year was conducted from 8th - 10th July at the Faculty

of Law, University of Colombo. Twenty Three Junior Commanders participated in the programme.

Information Of Ongoing Project s

AiRD Inauguration of the two Advanced Training Programmes *Law and the Citizen and Women's and Children's Rights*

The Advanced Training Programmes on *The Law and the Citizen and Women's and Children's Rights* conducted by the CSHR under the All Inclusive Reconciliation and Development project (AiRD) in Eastern Sri Lanka, funded by European Union commenced on 1st of August 2015 and 17th September 2015 at two venues in the

Seruvila and Verugal Divisional Secretariat Divisions in Trincomalee. CSHR's Deputy Director Ms Wasantha Seneviratne and the Area Development Manager of World Vision Lanka (Co-partner of the Project) Mr. Emmanuel Pragash Kumar attended both inauguration programs.

Information of Ongoing Projects

FOKUS – Follow Up activities

CSHR carried out the follow up of the Training programme on providing referral services on legal and other services, which was conducted in 2014. The main objective of this innovative training programme was to assist women and girls affected by conflict, especially those who are at a

low-income level to have access to justice more effectively by providing accurate and informative legal and other referral services. Therefore, the objective of this follow up programme was to evaluate the efficiency of the trained referral service providers in providing the respective

services to women and girl children affected by conflict in the Anuradhapura and Puttlam districts. The follow up programme was carried out from 22nd to 25th of September 2015 in the Anuradhapura and Puttlam districts. CSHR staff visited trained referral service providers and the respective

communities who received their support in finding solutions for socio-economic issues faced by these communities as well as the service providers to whom these communities have been referred. This programme was carried out as a part of the project funded by Fokus.

Oyamduwa at Anuradhapura

Palaviya at Puttlam

Kekirawa at Anuradhapura

Senakudiruppu at Anuradhapura

To Colombo and beyond! Author : Vimukthi Caldera (MHRD Student)

There are two main reactions I have received from foreigners when indicating that my nationality is Sri Lankan. Either they have not heard about our cosy little island or they have heard ALL about it (yes, I do mean everything). Whichever reaction you receive, I believe that they are both equally negative in their own aspects. Hence, I must mentally prepare myself for whichever reaction is to come. Of course, these aren't the only reactions. Other variants include the inquiry of the great observers among such foreigners: "Which part of India are you from?" Nevertheless, both types of foreigners find it rather surprising to know that the history of the "Costa Rica of Asia" (Forsythe, 1993) includes a Civil War that spanned out across three decades. And yet, even though it has been six years since the end of the war, the question of ethnic relations remains the biggest concern on the nation's political agenda.

In the immediate aftermath of the war in 2009, it was Secretary-General Ban Ki-Moon who was the first to make an official visit to Sri Lanka. Even when this happened three days after the conclusion of the war, the general public outcry was that the UN had no right or authority to 'poke its nose' so to speak in the internal affairs of the Government of

Sri Lanka. Blog posts, twitter feeds and news media were flooded and plastered for a long time with the suddenly important idea of state sovereignty. Just like the tsunami of 2004, the idea of state sovereignty which was previously pretty much unknown, hit us islanders rather unexpectedly, took us by force and dropped us off elsewhere. Organizations such as the UN, however, have faced situations like this before and were ready for it. One common phrase I used to remember my parents mention was that they have gone through the same things as I did at that particular age. Sri Lanka in the post war context was me as a teenager, as the UN was my parents. What surprises me though is the fact that there are still those who strongly believe that the UN only aims to undermine the authority and sovereignty of smaller, weaker nations such as ours. The idea that this was an exploitative system in which powerful nations could prey on weaker nations while they themselves remained outside the law and were not affected by their violations was and still is very popular among the general public. The most common accusations were aimed at the United States of America. While I do believe that these accusations of double standards are, to a large extent, valid and legitimate, I am unsure of whether the reasoning of the

Sri Lankan civil society was based on an intellectual argument. Shakespeare's Caesar rather surprisingly captures the Sri Lankan situation very vividly. Just as the mob was fickle enough to yell yay or nay to both Brutus and Anthony, so was (and largely still is) our general public.

In January of this year, we saw the removal of Caesar from power by his faithful Brutus (thankfully through a free and fair election and avoiding the bloody mess of the original story). The first act of business on the agenda for the established coalition government was to respond to the international concern over allegations of human rights violations. As we see the progression of the implementation of decisions and responses to these questions at the Human Rights Council however, the question of hybrid courts and international panels still seem to bother our nation. Ministers have been advocating for a law of indemnity while other still argue against involvement of international persons in internal conflicts. I believe that one way for our country to actually develop (as opposed to building roads which apparently lead the path to development) is to move on from the question of ethnocentric politics, seek solutions and reconciliation and make way for better policies in the future to avoid

its repetition. However, as a member of the current youth of Sri Lanka, a student of International Relations, Politics and now of Human Rights, I am easily criticized for having such "radical" views. Some go the extra mile to call such likeminded individuals "unpatriotic". Fortunately however, as Martha Nussbaum (1994: 4) has recently helped me understand that my "radical" views are a result of a fairly "cosmopolitan education" since childhood. I was taught not to see myself as a single entity, as most of us do when we happen to live on an island. Instead, I learnt that we could "see ourselves more clearly when we see our ways in relation to those of other reasonable people", while also being "better able to solve our problems if we face them this way" (Nussbaum, 1994: 6). The "infertility of Sri Lankan visionary thinking" and the lack of capability in "transforming the thinking processes" that were necessary for the "successful implementation" of democracy in Sri Lanka by the British (Ivan: 2014: 36) is undoubtedly the reason for the cause of the Civil War and also for our inability to seek solutions for it.

At this pivotal stage, we, as Sri Lankans, must consider the basic problems at hand. Whether or not the UN has double standards or is intervening in internal

Creativity Unleashed

affairs, we need to look at why the need for such international attention has come about. The first consideration is concern that there must have been some unbearable violations or at least concerns for such violations and some severe problems that led to a civil war. The second consideration is that organizations such as the UN have been around for quite a while and that they have been established based on historic events and their consequences and to ensure that they are never to happen again. Much of the world's literature and research has identified that those nations that claim the sovereignty argument are usually those that tend towards authoritarianism. The third

consideration is that we are fully aware that three decades ago some decisions went horribly wrong and if we were to put aside such distractions as sovereignty and double standards, we must learn to "recognize humanity wherever [we] encounter it...and be eager to understand humanity in its "strange" guises (Nussbaum, 1994: 7). For us general simpletons, the idea of taking up arms for whatever reason is unthinkable. Imagine then the extent to which an individual must be pushed in order to take up a suicide vest for a special cause of the supposed greater good. I do not intend to sympathize with the terrorist but I do have empathy for another human being who has faced despair and pain. I

do not endorse actions of the terrorists and I believe that they were wrong but I do have concern for those human beings who were similar to you and me but ended up on the side of the minority. Whether we set up a hybrid court with greater powers to the international community or not is a most trivial concern if we fail to see the humanity of those who have been portrayed as our enemy for so long. Undoubtedly I do not suggest that we accept international decisions without question. In fact, if there was no concern for the actions of the international community, there is a possibility that they could go unchecked. Instead, it is our duty to focus on the important aspects today and

achieve reconciliation with reasonable and intellectual objections and suggestions for a special cause of the greater good.

References:

Forsythe, D. P. (1993), *Human Rights and Peace*, University of Nebraska Press.

Ivan, V (May 2004), *The Tragic Plight of the Nation*, Ravaya Publications.

Nussbaum, M. (1994). *Patriotism and Cosmopolitanism*. *Boston Review*, 19(5).

Human rights that
do not apply to
everyone are not
human rights at
all.

Volker Beck

meetville.com

*"We ourselves
feel that what
we are doing is just
a drop in the ocean
But the ocean would be
less because of that
missing drop."*
-Mother Teresa

© GHAP

UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS ARTICLE 19

Everyone has the right to freedom of opinion and expression; this right includes freedom to hold opinions without interference and to seek, receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers.

இலங்கையில் பெண்ணுரிமை என்பது வெறும் காணல் நீரா?

இலங்கையில் பெண்ணுரிமை என்பது வெறும் காணல் நீரா?

பெண்ணின் பெருமையை உயர்த்தும் நாடே இந்த மண்ணில்கில் உயர்ந்துள்ளது. பெண் என்பவர் சமூக வாழ்வில் ஒரு பிரிக்க முடியாத அங்கம். அவள் இல்லையேல் வீடும் நாடும் இயங்க முடியாதிருக்கும். அவள் இயங்கும் சக்தியாகவும் இயக்குவிக்கும் சக்தியாகவும் காணப்படுவதோடு இவ்வுலகத்தை கருவாக்கியவலாகவும் காணப்படுகிறாள். முற்காலத்தில் பெண் எனும் சொல் எழும் முன் கல்லிக்காய் அழித்ததாம் பெண்ணை என்பார்கள் ஆனால் இன்றோ பெண் எனும் சொல் கேட்கும் முன் மனதில் தோன்றுவது சாதனைகளும், சாகசங்களும் தான். தகவல் தொழில்நுட்பம் வளர்ச்சியடைந்துள்ள இன்றைய கால கட்டத்தில் பெண்கள் பல்வேறு துறைகளில் ஆணுக்கு சமமாகவும் ஆண்களை விட அதிகமாகவும் முன்னேறி வருகின்றனர். பெண் என்பவர் போற்றக்குரியவளாக உள்ள போதும் உலகளாவிய ரீதியிலும் இலங்கையிலும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை தொடர்ந்து அதிகரித்த வண்ணமே உள்ளது. இன்று எமது சமூகத்தில் பெண்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளும் இன்னோரன்ன. பெண்களுடைய உரிமைகள் பால்நிலைச் சமத்துவம் இன்மையினால் சமூக பொருளாதார கலாச்சார அரசியல் ரீதியாக ஒதுக்கப்படுகின்றது.

“ஆணுக்கு பெண் சமன்” என்றான் பாரதி. பெண்கள் உரிமைகளும் மனித உரிமைகளே என்பதோடு

ஆண்களும் பெண்களும் பாரபட்சம் இன்றி சரிநிகர் சமத்துவம் உடையவர்களாக வாழ வேண்டும். எது எப்படி இருப்பினும் இன்று மட்டும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன. பெண்ணினத்துக்கு இன்னும் முழுமையான சுதந்திரமும் உரிமையும் கிடைக்கவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். மனித உரிமைகள் எனப்படுவவை இன்று அனைவராலும் உச்சரிக்கப்படுகின்ற விடயமாகிவிட்டது. மனித உரிமைகள் என்ற பதத்திற்கு இயற்கையான சகஜ வாழ்க்கையொன்றை நடத்துவதற்கு ஒரு மனிதனுக்கு தேவைப்படும் அடிப்படை உரிமைகள் என எளிமையான விதத்தில் விளக்க முடியும். மனிதன் ஒரு உயிரியாக இருப்பதனால் அவனுக்கு வாழும் உரிமை உள்ளது. இவ்வாறு வாழும் உரிமை பெற்ற மனித சமுதாயத்தில் பெண்களும் சிறுவர்களும் முக்கியமானவர்களாக கருதப்படுகின்றனர். பெண்கள் சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான விடயங்கள் அண்மைக்காலங்களில் சர்வதேச அளவில் மிகவும் கரிசரணைக்குரிய விடயங்களாக இருக்கின்றன. இருப்பினும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் பெண்கள் உரிமைகள் தொடர்பான விடயங்களில் மேலும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டிய நிலையிலையே இன்னும் காணப்படுகின்றன. சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டக் கருத்தேற்பிலே பால் நிலைச் சமத்துவம் இன்மை என்பது உள்ளூர் மட்டங்களிலும் சர்வதேச மட்டங்களிலும்

தீர்க்கப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் பெண்களுக்கான தனித்துவமான உரிமைகள் பல உள்ள போதும் இன்றும் உலகளாவிய ரீதியில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன. முதலில் வன்முறை என்பது என்னவென்பதை விளங்கிக்கொள்ளவது சாலப் பொருத்தமானது. வன்முறை என்பது பொதுவாக காயம் அல்லது சேதத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய வலுப்பிரயோகம் எனக் கூறப்படலாம். இவ்விதம் ஏனைய மனிதர்களுக்கும் அல்லது பிராணிகளுக்கும் அல்லது குறிப்பிட்ட புறச் சூழலிலுள்ள உயிரற்ற உடைமைகளுக்கும் காயம் அல்லது சேதம் ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் மனிதர்கள் ஏன் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பது நீண்டகாலமாகக் கேட்கப்பட்டு வருகின்ற ஒரு கேள்வியாகும். இன்றைய காலப்பகுதியில் உலகில் பல்வேறு வன்முறைகள் காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் யுத்தங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், என்பன அவற்றில் சிலவாகும். ஆனாலும் கூட இவற்றினை எல்லாம் விட குடும்பங்களுக்கும் இடையிலும் அதன் உறுப்பினர்களுக்கு மத்தியிலும் பெண்களுக்கு இடையிலும் பல பிரச்சினைகள் தோற்றம் பெறுகின்றது. அந்த வகையில் தான் அதனை நாம் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை எனப் பொதுப் பெயர் கொண்டு அழைக்கின்றோம்.

ஆதிக்க உணர்வுகளின் மிகையான செல்வாக்கினால் இன்றைய உலகில்

பெண்களுக்கு வன்முறை தொடர்ந்து வருவதை அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது. வன்முறைகளை பெண்கள் மீது கட்டவீழ்த்து விடுபவர்கள் ஆண்கள் மட்டுமல்ல பெண்களும் தான் குறிப்பாக உளவியல் ரீதியான வன்முறைகள் பெண்கள் மீது பெண்களே அதிகம் பரியோகிக்க செய்கிறார்கள் என்று கூறலாம். அடையப்பட வேண்டிய இலக்குகள் தெளிவாக இருந்தும் கூட பெண்கள் மேம்பாடு எங்கோ தடைபட்டுக் கொண்டு இருப்பது தெளிவாக இருக்கின்றது. வழிகள் பல இருந்தும் கூட வாய்ப்புகள் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதும் கண்கூடு. இந்த தடைக்கு காரணம் என்ன என்பதும் கேள்வியாகும். ஆணாதிக்கம் அதிகமாக இருக்கும் சமுதாயத்தில் பெண்களின் மேம்பாட்டிற்கென தனியாக கவனம் செலுத்துவது என்பது சிக்கலானதே ஆகும். வன்முறைகள் பொதுவாக இரு வடிவங்களில் காணப்படுகின்றன. உடல் ரீதியான வன்முறைகள், உள ரீதியான வன்முறைகள் ஆகும். பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை வடிவங்களாக அடித்தல், காயப்படுத்தல், பாலியல் வன்முறை, விபாச்சாரம் மானபங்கம் செய்தல் போன்றவைகளை குறிப்பிடலாம். இன்று பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் இலங்கையை பொறுத்தமட்டில் மிக வேகமாக அதிகரித்து வருகின்றது.

“பெண்ணடிமைத் தீரும் மட்டும் பேசுந்திரு நாட்டில் மண்ணடிமைத் தீருவது முயற்கொம்பே” என்றான் பாரதிதாசன். ஆண்டாண்டுக் காலமாக உலகின் பல்வேறு

Creativity Unleashed

பகுதிகளிலும் பெண் அடிமைப்பட்டே இருந்தாள். குடும்ப நிர்வாகம் முதற்கொண்டு பல கடமைகளைச் செய்தாலும், இனவிருத்தி செய்து குடும்பத்தைப் பெருக்கினாலும் அன்பு, பாசம் முதலிய பல நல்ல பண்புகளைப் பெற்றிருந்தாலும் பெண் தொடர்ந்து அடிமையாகவே இருக்கிறாள். இந்தச் சமுதாயம் ஆண்களை மையமிட்டது. எல்லாக் கருத்துக்களும், செயல்களும் ஆண்களை மையமிட்டே நடக்கின்றன. இவற்றை எதிர்த்து பெண்ணியம் தீவிரமான கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றது. இதில் பெண்ணியம் என்பது பெண்களை தாழ்வுப்படுத்தும் சமூக அரசியல் பொருளாதார நடைமுறைகள் கட்டமைப்புகள் மற்றும் சமத்துவமின்மையைக் எதிர்க்கும் கவனப்படுத்தும் சமூக கலாச்சார, அரசியல் இயக்கங்கள் செயற்பாடுகள் கோட்பாடுகளின் தொகுப்பாகும்.

தற்காலப் பெண்ணியவாதிகள் பெண்ணியத்தை இன சமூக கலாச்சார மத எல்லைகளைக் கடக்கும் அடிப்படை இயக்கமாகக் கருதுகின்றனர். ஒரு வினைத்திறன்மிக்க பெண்ணிய இயக்கமானது வண்புணர்ச்சி, தகாப்புணர்ச்சி, பாலியற் தொழில் போன்ற பொதுப்பிரச்சினைகளையும் குறித்த சமூகங்களுக்குரிய சிறப்பு பிரச்சினைகளையும் கவனத்திலெடுக்க வேண்டும் என்றும் இவர்கள் வாதிடுகின்றார்கள். இதில் இலங்கையில் பெண்ணியம், பெண்ணுரிமை வெறும் காணல் நிராகவே உள்ளது. ஐக்கிய

நாடுகள் மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தையும் பெண்களுக்கு எதிரான சகல பராபட்சங்களுக்கும் எதிரான பிரகடனத்தையும் பல நாடுகள் ஏற்று அதிகரித்துள்ள நிலையிலும் நடைமுறையில் அவை எந்தளவு தூரம் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன என்பதனையும் தொடர்ந்தும் சிக்கல் வாய்ந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் பல்வேறு நாடுகளில் பெண்கள் மீதான பாராட்சம் என்பது தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ள நிலையில் இவை கலாச்சார சமூக அமைப்பு முறை குடும்பம் என்ற பல்வேறு காரணங்களைக் காட்டி நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன.

இலங்கையில் பெண் உரிமை தொடர்பான பல சர்வதேச பிரகடனங்களை ஏற்றும் அரசியல் அமைப்பு ரீதியாகவும் இவ்வுரிமைகளை ஏற்று அங்கீகரித்துள்ள நிலையில் நடைமுறையில் இவற்றின் பிரயோகத்தைப் பார்ப்பது அவசியமாகின்றது. இலங்கை அரசியல் அமைப்பு உறுப்புரை 12 இன் கீழ் உரிமை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருப்பினும் அவை ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருக்கும் சட்டங்களுடன் முரண்படும் போது அச்சட்டங்ளே மேலோங்கும் என்ற நிலை காணப்படுகின்றமை இதன் செயற்பாட்டுத் தன்மைக்கு குந்தகமான ஒரு நிலையையே தோற்றுவிப்பதாகின்றது. அது மட்டுமல்லது இலங்கை ஒரு பன்மைத்துவக் கலாச்சார பின்னணியையும் பன்மைத்துவ சமூக அமைப்பையும் கொண்ட நாடாகும். இவற்றின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது

பெண்கள் மீதான உரிமை மீறல்கள் எந்த மட்டத்தில் அதிகம் இடம்பெறுகின்றது என்பது இனங்காணப்பட வேண்டியதாகின்றது. 1993 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 3 திகதி இலங்கை அரசாங்கத்தினால் இலங்கைப் பெண்கள் சமவாயம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. மகளிர் விவகார அமைச்சின் தேசிய மகளிர் குழுவினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. பெண்களின் உரிமைகள் தொடர்பான சிட்டோ சமவாயத்தை அங்கீகரித்து அதில் கைச்சாத்திட்ட நாடுகளில் எமது நாடும் ஒன்றாகும். அதன் காரணமாக சிட்டோ சமவாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் உரிமைகள் இலங்கை வாழ் பெண்களுக்கு பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு ஏற்ற குழுவை அமைப்பது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும். பெண்களுக்கு நியாயம் வழங்கும் விதத்தில் மற்றும் புதிய சட்டங்களை உருவாக்குதல் போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கையும் மேற்கொள்வதற்கான பொறுப்பினை அரசாங்கம் கொண்டுள்ளது. பெண்களின் உரிமைகளக்கச் செயல் வடிவம் கொடுக்கும் பொருட்டு அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தங்களை பிரயோகிக்கும் உரிமை பெண்களுக்குள்ளது. பெண்கள் அடக்குமுறைக்கு உட்படுவதற்கும் மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதற்கும் சாத்தியமுள்ள குழு ஆவர். விசேடமாக இயற்கை அனர்த்தங்களின் போதும், போர் நிலைமைகளின் கீழும் பெண்கள் பெருமளவுக்கு அடக்குமுறைகளுக்கு முகங்கொடுக்கின்றனர். ஐக்கிய நாடுகள் இந்த நிலைமைகளைக் கருத்திற்கொண்டு 1979 இல் பெண்களுக்கெதிராக இடம்பெறும் சகலவிதமான

பாரபட்ச வடிவங்களுக்கும் எதிரான சமவாயத்தை நிறைவேற்றியதோடு, இலங்கையும் அதில் கைச்சாத்திட்டுள்ளது. இதன் பிரகாரம், இலங்கையினுள் பெண்களின் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பை நோக்கமாகக் கொண்டு, பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையைத் தடுப்பதற்காக பல ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவ்வாறே தேசிய பெண்கள் சாசனம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதோடு, பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காகத் தேசிய பெண்கள் குழுவொன்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே பெண்கள் எதிர்நோக்கும் இல்லத்து வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்கு 2005ம் ஆண்டின் 34 ஆம் இலக்க இல்லத்து வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்கான சட்டம் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் பெண்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள சில உரிமைகளாக பின்வருவனவற்றை குறிப்பிடலாம். அரசியல் செயற்பாடுகளில் பங்கேற்கும் சம உரிமை, அரசாங்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் சம உரிமை, இனத்துவத்திற்கான சம உரிமை, கல்வியைப் பெறுவதற்கான சம உரிமை, தொழில் செய்வதற்கான சம உரிமை, சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான உரிமை, பொருளாதார மற்றும் சமூக உரிமை, கிராமியப் பெண்களின் உரிமை, சட்டத்துறை சார்ந்த சமத்துவம், திருமணத்திலும்

Creativity Unleashed

குடும்பத்திலும் சமத்துவம்
போன்ற உரிமைகளை
குறிப்பிடுகின்றது. மேலும்
பெண்ணுரிமையைப்
பாதுகாப்பதற்கான சட்டத்தினால்
செய்யப்பட்டுள்ள பிற
ஏற்பாடுகளாவன. இலங்கை
அரசியல் அமைப்பின் 12(2)
உறுப்புரையானது ஆண்கள்,
பெண்கள், என்று எல்லோருக்கும்
சட்டத்தின் முன் சமத்துவத்தை
விளம்புகின்றது.
பாலடிப்படையில் பாரபட்சம்
எதுவும் செய்யக் கூடாது. 1956
ஆம் ஆண்டின் 07 ஆம்
இலக்கப் பெண்கள், இளம்
நபர்கள் மற்றும்
சிறுவர்கள்ஊழியச்சட்டத்தின் கீழ்
பெண்களையும் 18 வயதிற்குக்
குறைந்தோரையும் இரவில்
வேலைக்கு அமர்த்தக்கூடாது
போன்ற சட்டங்களும்
உள்ளன. இலங்கையில்
மேற்குறிப்பிட்ட பெண்களுக்கான
தனித்துவமான உரிமைகளும்
சட்டங்களும் இருப்பினும்
அண்மைக்காலங்களில்
பெண்கள் எதிர்நோக்கும்
வன்முறையையும் அதற்கு
அரசாங்கமும் மனித
உரிமைகளும் எந்தளவு
பிரச்சினையையும் தீர்க்க
செயற்படுகின்றது என்பது
கேள்விக்குறியே. அந்த
வகையில் தற்போது
இலங்கையில் பெண்கள் ஏனைய
வன்முறைகளை விட பாலியல்
வன்முறையாலே அதிகம்
பாதிக்கப்படுகின்றார்கள்.

மகாத்மா காந்தி கூட எப்போது
எமது நாட்டில் பெண்கள்
நள்ளிரவிலும் நடமாடக்கூடிய
குழந்தை உருவாகின்றதோ
அப்போதே உண்மையான
சுதந்திரம் உருவாகும் என்றார்.
ஆனால் அதற்கு இன்னும்
காலம் இருக்கிறது அல்லது
கிடைக்காது என்ற நிலையில்
இருக்கின்றோம். காலையில்
பள்ளிக்கூடத்துக்கு சென்ற
புங்குடுத்திவை சேர்ந்த 18
வயதான வித்தியா என்ற
மாணவி ஒன்பது நபர்களால்
கூட்டு பாலியல் வன்முறைக்கு
உட்படுத்தப்பட்டு கொலை
செய்யப்பட்டமை,
கிளிநொச்சியில் சிறுமி ஒருவர்
பாலியல் வன்முறைக்குட்படுத்தப்பட்டு
கொலை செய்யப்பட்டமை,
கொட்டெனியாவில் ஐந்து
வயதான சிறுமி கடத்தப்பட்டு
துஸ்பிரயோகிக்கப்பட்டு
கொல்லப்பட்டமேபோன்ற
சம்பவங்களும் இலங்கையில்
சிறுவர் பெண் பாலியல்
வன்முறைகள் தொடர்ந்து
வருகின்றது என்பதற்கு
உதாரணங்களாகும். ஐ.நா
வெளியீட்டுள்ள அறிக்கையில்
இலங்கையில் ஒரு நாளுக்கு 3-5
சிறுவர்கள் பாலியல்
வற்புறுத்தலுக்கு
உள்ளாக்கப்படுவதாக
தெரிவிக்கின்றது. அதுமட்டுமின்றி
இலங்கையிலிருந்து
வெளிநாட்டுக்கு வேலை
வாய்ப்புக்காக செல்லும்
பெண்களின் நிலை இன்னும்
மோசமானதாக உள்ளது.
குறிப்பாக மத்திய கிழக்கு
நாடுகளுக்கு வீட்டு
பணிப்பெண்களாக செல்லும்
பெண்கள் உடல் ரீதியாகவும்,
பாலியல் ரீதியாகவும் பல
இன்னல்களுக்கு முகம்
கொடுத்து வருகின்றமையை
அன்றாட ஊடகங்களின்

செய்திகளின் வாயிலாக அறிய
கூடியதாக உள்ளது.
அண்மையில் இவ்வாறு வேலை
வாய்ப்புக்காக வெளிநாடு சென்ற
பெண்ணொருவர் வெளிநாட்டு
ஏஜென்சியால் பாலியல்
வன்முறைக்குட்படுத்தப்பட்டமை
குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

இலங்கையில் போர்
நடைபெற்ற காலப்பகுதியில்
பெண்கள் பெருமளவில் பாலியல்
வல்லுறவு, பாலியல்
தாக்குதல், கொலை மற்றும்
துன்புறுத்தல் போன்ற
அவஸ்தைகளுக்கு
உள்ளாகினார்கள். இலங்கை
மனித உரிமைகள் ஆணையம்
தனது 2011 ஆம் ஆண்டு
அறிக்கையில் பெண்களுக்கு
எதிரான வன்முறைகள் ஐ.நா
கவனத்தை பெற்றிருப்பதாக
அறிவித்த அதே
காலக்கட்டத்தில் இலங்கையில்
தமிழ் பெண்களே பாதுகாப்பு
படைகளால் வன்முறை
இலக்காக இருந்தனர்.
போர்க்காலப்பகுதியில்
பெரும்பாலான பெண்கள்
பாலியல் வன்முறைக்கு
உட்படுத்தப்பட்டமை குறித்து
செனல் 4 வீடியோக்களை
வெளியிட்டது. இதில் மனித
உரிமைகளும் அரசாங்கமும்
ஐ.நா சபையும் இதுவரை
காலமும் மௌனம் சாதித்தே
வருகின்றது. இவ்வாறு
இலங்கையில் பெண்கள் இன்று
பல்வேறு கொடுமைகளுக்கு
ஆளாகி வருகின்றனர். பெண்கள்
மீதான கொலை, கொள்ளை,
பாலியல் ரீதியான துன்பங்கள்
போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.
இதை பார்க்கின்ற பொழுது
இலங்கையில் பெண்களுக்கான
பாதுகாப்பு என்பது முற்றிலும்
இல்லை என்றே கூறலாம்.
நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து
வரும் இப்பிரச்சினைகளுக்கு
சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சரியான

முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும்.
விழிப்புணர்வு என்று சொல்லிக்
கொண்டு பலர் வாதாடி
வருகின்றனர். பெண்கள் மீதான
குற்றச் செயற்பாடுகளில்
ஈடுபடுவர்களுக்கு கடுமையானத்
தண்டனை வழங்க வேண்டும்.

பெண்களுக்கு எதிரான
வன்முறைகளின் அதிகரிப்பு
குறித்து இலங்கை அதிகளவு
கவனிப்பை பெற்றுள்ளது.
பெண்களுக்குச் சிறந்த இடம்
வழங்குவதை விட பெண்கள்
மீதான ஒடுக்குமுறைகளே
நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துச்
செல்கின்றது. பொருளாதார
நோக்கத்தை மட்டுமே இலாப
மீட்டலாக கொண்ட இலங்கை
அரசு பெண்களின் நீதி,
பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், அரசியல்
உரிமை போன்றவற்றை தமது
நீண்ட விவாதங்களுக்கோ
உரையாடல்களுக்கோ எடுத்துக்
கொள்வதில்லை. இன்று
இலங்கை பெண்கள்
உரிமைகளை ஏற்று
அங்கீகரித்துள்ள நாடாக
விளங்குகின்ற போதும் அது
அங்கீகரித்துள்ள சர்வதேச
சமவாயங்களின்
கட்டுப்பாடுகளை பூரணப்படுத்த
இன்றும் முன்னோக்கி செல்ல
வேண்டியுள்ளதாகவுள்ளது.
ஏற்கனவே நடைமுறையில்
உள்ள சட்டங்கள் பற்றிய
அறிவை பரவலாக்குதல் மூலம்
அவற்றை
நடைமுறைப்படுத்துவதுடன்
வாயிலாகவும் தேவையான புதிய
சட்டங்களில் அறிமுகம்
மூலமாகவுமே இவற்றை
அடையலாம். இன்றையக்
காலக்கட்டத்தில் இலங்கையை
பொறுத்த மட்டில் பெண்ணுரிமை
என்பது வெறும் கானல்
நீரே.....

மு.சிவாஜினி (கலைப்பிரிவு)

காளனிப் பல்கலைக்கழகம்

EDUCATIONAL PROGRAMMES

Advanced Training Programmes (ATPs):

Human Rights and Fundamental Rights

The Law and the Citizen

Human Rights and International Humanitarian Law

- ATPs aim to enhance skills and capacity building of the people who are working in the private and public sectors as well as university students.
- The final evaluations of the Advanced Training Programme in Law and Citizen was held on 09th October. The evaluations of the Advanced Training Programme on Human Rights and International Humanitarian Law is scheduled to be held at the end of October.
- The Certificate level programmes are scheduled to commence at the beginning of 2016.

More info: http://cshr.cmb.ac.lk/?page_id=1561

Distance Learning Diploma in Human Rights and Democracy (DLD HRD)

- The DLDHRD is designed for people who are working at grassroot levels, human rights activists and those who are interested in making a positive impact on the protection and promotion of Human Rights and Democracy in the wider society.
- The first face to face session of the 2015-16 batch will be held on 31st of October

More info: http://cshr.cmb.ac.lk/?page_id=1103

Advanced Certificate in Human Rights Approach to Prison Administration

The inauguration ceremony of the 2015 batch was held on 02nd July along with the first face to face session conducted by Ms. Wasantha Seneviratne, Deputy Director-CSHR.

30 students are enrolled in the programme for this year.

E- Diploma in Human Rights

Applications are called for the next batch of E-Diploma in Human Rights. Those who are engaged in development activities, serving in the forces, school leavers, those who want to develop a career in the field of human rights, and who wish to obtain a structured understanding of human rights issues can apply for this course.

Applications can be downloaded from http://cshr.cmb.ac.lk/?page_id=994

Highlights of
the
Inauguration

INFORMATION

RESOURCE CENTRE

Located at CSHR premises, Faculty of Law
University of Colombo

Open: Monday to Friday

8.30 am - 4.00 pm

Saturday: 9.00 am -12.30 pm

(Closed on Sundays and Public Holidays)

A Reference Facility with:

- ❖ Approximately 2975 books in Sinhala, Tamil and English (175 new books)
- ❖ 30 titles of journals, pamphlets, bulletins and newsletters
- ❖ UN, Amnesty International, ICRC and other reports
- ❖ Photocopy service available
- ❖ Database available online
- ❖ Donations
 - ✓ Books, Acts and past papers were donated by Law Faculty Students Union in 2012/13
 - ✓ 30 Books donated by Asia Foundation in 2015

More info: http://cshr.cmb.ac.lk/?page_id=519

Please contact us if you require further information relating to the CSHR E-newsletter. Your comments and feedback will be greatly appreciated.

If you are interested in receiving the CSHR Newsletter
Please send an email to:
cshr@sltnet.lk

Centre for the Study of Human Rights
Faculty of Law
University of Colombo
94 Cumaratunga
Munidasa Mawatha
Colombo 3
Sri Lanka
Tel: + 94 112500879
 : + 94 112503017
Fax: + 94 11 2598462
E-mail: cshr@sltnet.lk
Web: cshr.cmb.ac.lk

COURSES CONDUCTED BY CSHR

- Master of Human Rights and Democratisation (Local Programme) ([conducted in English](#))
- Asia Pacific Masters Degree in Human Rights and Democratisation (in collaboration with the University of Sydney) ([conducted in English](#))
- Distance Learning Diploma in Human Rights and Democracy ([conducted in Sinhala and Tamil languages](#))
- E-Diploma in Human Rights ([conducted in English](#))
- Distance Learning Advanced Certificate in Human Rights Approach to Prison Administration ([conducted in Sinhala](#))
- Advanced Training Programme in Human Rights and Fundamental Rights ([conducted in Sinhala and Tamil languages](#))
- Advanced Training Programme in The Law and the Citizen ([conducted in Sinhala and Tamil languages](#))
- Advanced Training Programme in Human Rights and International Humanitarian Law ([conducted in English](#))

